

AGOST

EL ZOMBI:

Guaita qui hi ha pel barri! No t'ho perdis! El Boig comprant merda als meus camells! Ara sí que flipo! És l'última cosa que em podia imaginar. Aquesta me la guardo. Sort que ell no m'ha vist. Està massa pendent de si els meus nois l'enreden. Poc s'ho pensa, que l'he enxampat per aquí. Tant que va de perdonavides i tant que s'omple la boca dient que em vol matar i fer-me la cara nova quan m'acosto a la seva placeta tinyosa... Però la meva merda sí que li interessa. I sembla que força, que jo tinc bon ull per calcular quants bitllets canvien de mà, i aquest paio se n'ha endut un bon carregament. Que no li passi pel cap de fotre'm! Pobre d'ell que em faci la competència, que si s'ho revèn jo sí que el mataré. No crec que s'atreveixi a fer-ho. Es deuen voler muntar una farra tota aquella penya seva... Quin fàstic de banda!

ESCENA PRIMERA

Exterior. Tarda. Placeta

Època actual. Tarda d'agost. Cap al tard. Ha fet una calor brutal durant tot el dia. Encara fa una xafogor humida i enganxosa. Els cossos tenen una pàtina de suor densa, que no rellisca.

Barri de ciutat gran. Ni ric, ni pobre. Blocs de pisos d'obra vista, formant un conjunt harmònic. Petites zones enjardinades amb atzavares, cactus i plantes carnosos. Pels racons, grans jardineres quadrades, fetes de fusta, de taulons com travessers de via de tren que mai han sabut què és un ribot. N'hi ha que són buides perquè les plantes s'han mort. Altres tenen flors.

Placeta entre els blocs. De la mida aproximada d'un camp d'hoquei. Plaça dura de formigó. Bancs de fusta amb potes de ferro collades a terra. Arbres a tot el voltant: moreres. Un parell de brolladors per beure aigua. En un extrem, delimitat per un bordó de pedra, un sorral per a la canalla i quatre gronxadors de pneumàtic, un balancí de biga i uns quants cavallets de molla, fixats amb blocs de ciment colgats sota la terra nua i sense herba. En un racó, un pipicà. Cada poc, una paperera i un fanal d'aspecte galàctic.

Hi ha un parell de nens petits fent pous a la sorra mentre les mares fan petar la xerrada assegudes en un

banc. Dues nenes es gronxen i un grupet juga a pilota sobre les grans lloses de pedra.

Un grapat de nois i noies, adolescents d'uns quinze o setze anys, algun potser és més gran, han ocupat dos bancs a l'altre extrem del sorral. Seuen al respatller amb els peus damunt el seient. La majoria fumen. De tant en tant, un dels nois llança una escopinada lluny.

Passen dos avis que cada tarda van a la placeta a llegir el diari. Un porta gaiato. Tots dos caminen a poc a poc, arrossegant les sabates. Un gargall els cau just davant dels peus.

AVI: Colla de bandarres! Desgraciats pocavergonyes!

EL GARGALL: Compte, iaio, ves que no rellisquis!

La resta del grup li riu la gràcia. Li diuen el Gargall perquè ningú no el guanya en consistència, distància i punteria.

AVI DEL GAIATO: (*fent anar el bastó*) Ja t'arreglaré, jo!

EL GUENYO: Si no et pots ni aguantar els pets!

Més rialles. Els vells passen de llarg i s'instal·len al banc que queda més allunyat del lloc on és la colla.

EL BOIG: Tu, Visa, per què no vas a buscar alguna cosa per beure?

En Pau, el Visa (pantalons de marca, samarreta amb la reproducció d'un grup musical al pit i botes amb puntera metàl·lica), salta del banc i marxa.

En Narcís, el Gargall, s'esmuny cap a l'espai del respall del banc que en Pau ha deixat buit, per estar més a prop de la Mònica, la Gata. L'empeny de costat, amb el cul.

EL GARGALL: Vigila que no caiguis, Gata, arramba't a mi.

LA GATA: Deixa'm, Gargall, que fa una calor!

EL GARGALL: Calor, calor! Vine aquí, que t'ensenyaré quina calor em fas venir tu a mi!

Se li arramba i la repassa. La Mònica rondina.

LA GATA: Les mans quietes, que ets un pop!

En Narcís li fa una xuclada al coll i l'empeny cap a en Frederic, el Guenyo, que seu a l'altra banda de la Mònica. En Frederic fa una pipada al cigarret i el llença lluny. Engrapa la Mònica per darrere, a l'alçada dels pits.

EL GUENYO: Ai Gata que caus!

LA GATA: Tios, com us passeu!

Però no s'hi resisteix gaire. Riu.

Torna en Pau amb dos paquets de llaunes de cervesa fredes: tenen un tel de gotetes d'aigua que

regalimen. Les obren. Llencen l'argolla d'alumini a terra. En Narcís mira de fer cistella en una papereira. Falla.

EL BOIG: Si ets tan bo jugant a futbol...

EL GARGALL: Ja fa temps que no hi jugo, a futbol. Passo, col·lega. Són uns sòmines i uns tous tots plegats. Els vaig deixar plantats.

LA GATA: Quina bola! Si et van fer fora! Com a aquest! *(dóna un cop de colze a en Frederic).*

EL GARGALL: *(encès)* Tu a callar, tia marrana, que no saps de què parles. No et fot l'escalfbraguetes aquesta! Els vaig deixar plantats, i hauries d'haver vist com em venien al darrere perquè hi tornés!

LA GATA: *(sense immutar-se gens)* I jo que m'ho crec! Doncs no és això el que li va dir la mare de l'Edu a la meva.

EL GARGALL: No em parlis de la mare de l'Edu, per favor! A veure, a qui t'has de creure, tu, a mi o a aquella bruixa?

LA GENERALA: Parlant del dimoni...

Per l'extrem de la placeta apareix un noi alt i malgirbat. Té els cabells foscos i arrissats. Els porta prou llargs perquè se li facin tot de rínxols castanys al voltant de la cara. Du una bossa d'esport penjada en bandolera i no aixeca els ulls de terra.